Сторінка Української Робітничої Діточої Школи

ЧОМУ НАШІ ДІТИ НЕРВОВІ?

Дитяча нервовість — це таке явище, що за нього не говорити, а кричати треба каже лікар А. Плотічер. Досліджування виказали, що більше чим одна третина всіх дітей шкільного й дошкільного віку виявляють ріжні ненормальності в нервовій системі. Підвисшена вразливість й сприймання явищ повсякденного життя, образливість, примхи й сльози з найменших причин, раптовий гнів, залякування й страх — це й є ті ознаки підвищеної вразливости нервової системи. Й ті ознаки ми найбільше стрічаємо серед дітей.

Заходить питання: звідки ж все це береться? Професор Оппенгайм каже, що нещастя нервозної дитини не тільки в тому, що вона народилася від нервових батьків, але і в тому, що вона має жити довгий час в нервовому оточенні.

Нервовість — це слабосилість або зіпсуття внутрішних гальмів, що регулюють поведінку людини. Коли дитина вже з найменшого приводу заходиться від плачу, так це вказує на відсутність гальмів. Також, як що дитина виявляє впертість до певних життьових потреб і не хоче коритися дисципліні, то не вже є приклад перекрученого гальмування.

В обох випадках дитина виявляє непристосованість до свого оточення. Цю непристосованість ми звикли звати "нервовістю", а розвивається вона переважно тому, що дитина переоцінює себе. Вона забагато звертає уваги на себе, зате байдужно ставиться до всього навколишнього. Батьки, звичайно, ще й допомагають такій дитині, переконуючи її, що вона "нервова".

Лікар Плотічер розповідає такий випадок: — Одного разу приходить до мене хлопя пяти років з матірю. Не встигся спитати матері, чого вона привела дитину, як хлопя випалило: "Я дуже нервовий".

Минулої зими подано учням шестої й семої кляси У.Р.Д. Школи у Вінніпегу таке писемне завдання: Чому я не можу сидіти тихо в часі навчання? На 31 учнів 7 відповіли, що вони є "нервові" й тому не всилі затримати спокою. Іншим разом поставлено їм запитання: Через що я попадаю в гнів? На 29 учнів присутних в клясі 11 відповіли, що вони гніваються за своєї "нервовості".

"Нічого дивного немає, каже далі д-р. Плотічер, коли такі діти переконані батьками, що вони "нервові", вважають, що їм все дозволено і стають справжніми терористами."

На вилічення таких дітей з їхньої "нервовості" подає той самий лікар таку медицину: "Не ліками та електрикою, як гадає дехто з батьків, треба боротися з дитячою нервовістю, а організацією самого оточення. До того треба: 1) не виводити дитину з душевної рівноваги, не грозити й не залякувати її, таксамо не розповідати "страшних" історій тощо; 2) не викликати в дитини злости проти тих осіб, що оточують її; 3) не догаджувати у всіх примхах дитини, бо тим допомагається розвиткові деспотичних нахилів; 4) не перетомлювати дитину надмірною і для неї нудною працею".

Ось ті головні правила поводження з дитиною, що повинні забезпечити правильний нервово-психольогічний розвиток її, а чого повинні притримуватися батьки у вихованні своїх дітей.

ЮНАЦЬКИЙ ШКІЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВЖЕ ПРАЦЮЄ.

Дня 28. вересня відбувся мітінґ усіх учнів У.Р.Д. Школи у Вінніпегу. В мітінґу взяли участь до 120 учнів. На йому обговорено плян навчання української мови на книжечках дитячої й юнацької літератури, а таксамо був доклад про самоуправу учнів в У.Р.Д. Школі.

Всі учні радо приняли плян навчання й висказали своє вдоволення щодо самоуправи. Вони заявили, що від тепер самі вважатимуть на себе, самі й будуть дисциплінувати тих, що нарушуватимуть закони їхньої самоуправи.

На тому мітінґу учнів вибрано Юнацький Шкільний Комітет, якого завданням буде стежити за виконанням програми навчання, а таксамо він дбатиме, щоб виробити трудову звичку дисципліни в учнів.

До Юнацького Шкільного Комітету вибрано: голову, його заступника, секретаря, бібліотекаря й скарбника. Кромі того до ЮнШкілКому входять усі зязкові кляс, якими є клясні провідники, вчитель й представники Шкільного Комітету старших.

Перше засідання Юнацького Шкільного Комітету відбулося 12. жовтня. Звязкові кляс здали свої справоздання про стан навчання й поведінку учнів в клясі. Зі справоздання ми взнали, що не всі учні проштують в дома в голос визначені книжечки, а таксамо не всі оповідають ті твори, що їх прочитували. Чимало є й бешкетників по клясах, та про них ми напишемо другим разом. Є й багато учнів, що раз-у-раз спізняються до школи. Юнацький Шкільний Комітет все те спитує й на спільному мітінґу з родичами проголосить, як вчилися й провадили себе деякі учні в нашій У.Р.Д. Школі.

Ще одно. На засіданні ЮнШкілКому вирішили, щоб місяць листопад проголосити місяцем кампанії проти деяких шкідливих звичок учнів по У.Р.Д. Школах. Кампанія має охопити всі наші школи і всю нашу шкільну молодь. Звички, проти яких проголошуємо кампанію у місяці листопаді будуть подані у слідуючій сторінці У.Р.Д. Школи в "У.Р.В."

Ми вирішили теж, щоб з початком листопада видавати свою стінґазету. Зараз ми робимо підготовку до тої праці. Гадаю, що багато допнсувачів буде мати наша стінґазета.

Вінніпег, Ман. Юнком.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ РОДИЧІВ.

Дня 30. вересня в Укр. Роб. Домі в Тіммінс, Онт., відбулась шкільна конференція родичів, яку скликав місцевий шкільний комітет. На конференції всіх родичів, що посилають своїх дітей до Української Робітничої Діточої Школи було 16 присутних. А всіх родичів у нас є 35 родин. Значить, що на конференції не було й половини батьків. Це лихо у нас старе. Завжди, коли-б не гідбулась шкільна конференція, то й половина родичів не прийде. А цьому треба зарадити. Треба, щоб кожний батько й матір приходили на таку конференцію й вислухали звіту про свою дитину. Так само, якщо є певні хиби в нашій школі, то їх треба спільно вкунути.

Ця конференція відбулась цілком відмінніше від попередніх. На програмі було поставлено звіт школи.

Й родичі немале здивувалися, як побачили, що учень йде наперед до стола зі зшитком в руках і читає, як котрий учень захорувався в школі підчас науки. І так за кожну клясу й орхестру самі учні давали звіт.

До речі згадаю, що й дітей було присутних на конференції доважне число. Діти вмисно прийшли, щоб побачити як на їхніх родичів поділає шкільний звіт про них. Наш учитель цим разом підчас шкільного звіту сидів в лавці й слухав. А діти з своїм звітом справились неале.

По звіті говорив учитель про нову методу навчання в нашій школі на книжечках. Зборі одноголосно одобрили новий напрямок у навчанні.

Шкільний комітет сказав у свому звіті, що він зробив старання для заснування спортового клюбу молоді. Навчанням спорту мав займитися один із фінляндських товаришів.

По довшій дискусії справу спорту одобрено. Між иншим рішено на цій конференції, що за книжочки й всякі друки, яких було потрібно для шкільної бібліотеки, родичі покриють самі. Цебто всі розходи розділиться на всіх дітей.

Цим разом родичі говорили теж про закупно інструментів для нашої орхестри. Шкільний комітет пояснив, що інструменти (мандоля, мандочело й мандобас) вже замовлені й вислано $210.00 завдатку.

Родичі рішили, щоб для цієї справи встроїти забаву. На цю забаву кожна матір повинна принести якусь перекуску.

Як рішили, так і зробили. Ще й місцевий Жіновідділ дав поміч у цій справі. Забава принесла приходу коло $50.00. На зборах було багато запитів про школу до учителя. Учитель відповідав на все.

До речі скажу, що членів наших організацій, які не мають дітей, теж не видно на таких конференціях. Мовляв, чого я піду? В мене ще немає дітей, щоб до школи ходили. Інші члени приходять, але замісцю помогти справу вгрілити, вони починають сварку на конференції, чим ще гірше справу загирюють. Так було й цим разом. На це треба звернути увагу.

На закінчення скажу: батьки й матері приходіть на шкільні конференції. Слухайте звітів про своїх дітей. Покажіть, що ви інтересуєтеся своїми дітьми. А це ще більшу заохоту збудить у вашої дитини до науки.

До побачення на другій конференції.

Один із родичів.

Тіммінс, Онт.

ВСТРОЇЛИ ЗАБАВУ В КОРИСТЬ У.Р.Д. ШКОЛИ.

Старанням відділу Жінсекції ТУРФДім у Бінфейт, Саск., встроєно забаву в користь У.Р.Д. Школи дня 28. вересня. Чимало товаришів і товаришок прибули на ту забаву, хоч можна було сподіватися більшого числа учасників. Правда, деякі члени наших організацій чомусь то обминають підприємства, хоч гроші з усіх підприємств йдуть на організаційно-освітні цілі.

Забава випала добре. До одинацятої години грала музика, відтак була спільна вечера. При вечері один з товаришів в кількох словах пояснив, в якій цілі встроєно забаву, таксамо візвав присутних, щоб жертвували на У.Р.Д. Школу. Присутні щедро відгукнулися на заклик товариша, складаючи свої датки на виховну працю в У.Р.Д. Школі. Й за те, висказую всім жертводавцям щиру подяку. Працюючі вже розуміють завдання робітничої школи й тому радо спішать її з допомогою.

Та, на жаль, є ще багато батьків, які не дбають за своїх дітей. Ще не всі діти належуть до У.Р.Д. Школи й треба їх до неї післати негайно. Без правдивої науки, без свідомости важко буде нашим дітям боротися в майбутньому. Про це повинен памятати кожний батько й мати.

Бінфейт, Саск. *П. Киба.*

УВАГА! САСКАТУН І ОКОЛИЦЯ!

Старанням усіх робітничих організацій при Українськім Робітничім Домі в Саскатуні відбудеться в днях від 22-го до 26-го жовтня ц. р. в У.Р.Д. під числом **330 Avenue G., South** **ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.** Програма базару дуже багата. Що вечера ратиме добірна музика до танців. Кожного вечера комітет видасть один "прайс" на щасливий номер. Велика **РОЗІГРАВКА** відбудеться в суботу вечером. Щасливі номера одержуть дуже вартісні річи, як убрання, ковдру і ин. Жіночий відділ отворить кухню підчас базару зі смачними українськими стравами. Приходіть всі на базар провести весело вечері зі своїми знайомими. На базарі жде вас багато веселих несподіванок.

Базаровий Комітет.

І ЧОГО ВОНИ ЛІЗУТЬ ДО НАС?

Кортить хоч пару словами згадати в нашому часописові про веландську українську "незалежну" школу. Жила собі купка людей. Ні до кого не належали і кожний собі був незалежним. Так і було-б. Одначе обставини якось так у них склалися, що захотілося їм вчителя, який міг би наслідувати навчання дітей так, як це є в У.Р.Д. Школі.

До цього була ще одна невеличка закарлючка. Не тому оті залежні незалежники взяли вчителя, що може в нашій кольонії забагато дітей, що не могли-б поміститися в Укр. Роб. Домі, але там були люди, що дітей не посилають до школи і їм не ходить о жадний метод навчання, все-ж таки вони ставили домагання, щоб учитель був такий, який вчив би инакше, як в робітничій школі.

Це вони вмисне зробили на те, щоб розбити й розєднати родичів, котрі могли-б своїх дітей післати до У.Р.Д. Школи. Були ще і такі, що хотіли щось польського.

Спровадили вчителя, ставлять йому свої вимоги, а він каже: — Якщо ви своїх дітей хочете виховати на жебраків, то їм би це було потрібне. Коли-ж хочете їх освідомити то краще вчіть їх історію України, а що, говорить, до польського, тих вихователів є сьогодня в нас досить в старім краю, посилайте їх туди, хай там вчаться. І так він відмовився. Ще заставляли його, щоб вчив "жалібний марш" й він від цього теж відмовився. Отак товчуть неволеньки воду в ступі. Сказано — незалежні.

У Веланді сказано, а почули аж у Вінніпегу. Був тут вже і і якийсь "професор", Григорів і Мандрика соціольог приїздив на свою рептильку по грошики. А от недавно ще один здоровий дипльомат був "золотоустий бесідник", Брилинський, теж з Вінніпегу приїхав з "актуальною темою". Хвалив свою незалежну купку, хвалив за ідеали, говорив про якісь концерти, школу, про знання і чого то він не наговорив... Казав, що в нас стільки є дорогоцінностей і надбань національних в історії, що з нами і нужниці починають рахуватися; говорив, що дітям в "рідній школі" треба вчитися, бо тільки рідна школа виховає борців для майбутньої неньки України; набалакав, що неньку Україну тому розшматовано, бо народ не мав кваліфікованих сил до ведення державного апарату. Ось через те, каже, панують на Україні нашій москвичі та прочі. Немає в нас, каже, інжинерів, лікарів, агрономів і т. д.

Виходить по його, що на теперішній Україні тому, що там немає вчених наємників капіталу, а є тільки вчені працюючої кляси — там, мовляв, нічого немає. Не сказав тільки, що оті якраз продажні "високовчені" розпродали частину України, а самі на службу нанялись і тепер по ріжних смітниках лижуть патинки всяким купцям й далі туманять людям голови своїм масноязичієм про якусь "соборну" без хлопа і пана.

Вже мабуть не доведеться в друге обманути робітника, як це колись на фонд оборони України збирали Назаруки та Петрушевичі. Ого, панове! Організуєте уряди, годуєте ріжні ліги, церкви козацькі, конституції, партії, щепите свої бляхмани, але вони не приймуться. Сьогодня люд працюючий добре вивчив вашу гидку мишушину і тепер вашим брехням ви самі заспівайте "вічная память".

С. Правдолюб.

Веланд, Онт.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРА СЕКЦІЇ МОЛОДІ ТУРФДІМ.

Подається до відома всім відділам Секції Молоді ТУРФДім в провінції Онтеріо, що Секретаріят С. М. при Проввиконкомі в Торонто, Онт., висилає на організаційну обіздку тов. Я. Бобісюка до слідуючих місцевостей:

Гемилтон, Онт., 20, 21, 22 й 23 жовтня.

Сейнт Кетерінс, Онт., 24, 25 й 26 жовтня.

Торолд, Онт., 27, 28, 29, 30 й 31 жовтня.

Про обіздку в північній частині Онтеріо Секретаріят подасть повідомлення пізніше. В деяких місцевостях організатор буде довше тому, щоб розглянути і полагодити ріжні справи і для цего організаторові дано більше часу.

Секретаріят Секції Молоді ТУРФДім звертається до відділів С. М. з закликом, щоб вони постаралися скликати мітінги на призначений Секретаріятом день і так само відділи повинні робити старання скликати масові віча робітничої молоді. Секретаріят звертається з просьбою до всіх українських робітничих організацій дати організаторові, т. Я. Бобісюкові, моральну і матеріяльну поміч, за що Секретаріят складає всім щиру товариську подяку.

За Секретаріят Секції Молоді при Проввиконкомі в Онтеріо:
П. Довганик, секр.

С. ГОПНЕР

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЄТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

Разом з тим, вони виступали проти всяких організаційних заходів в боротьбі з правими, що їх мусів вжити Центральний Комітет, оберігаючи єдність партії. Примиренці вимагали м'якшого ставлення до правих, притягнення їх до керівничої роботи. Зокрема, примиренці цілком підтримали Брандлера й Тальгаймера, коли останні почали добиватись дозволу повернутись до Німеччини. Завдячуючи тому, що праві мали підпору в особі примиренців, вони зуміли повести активніше свою фракційну роботу, і тепер ми стоїмо перед фактом, коли праві, якнайбрутальніше порушивши партійну дисципліну та директиву Комінтерну, організували свої центри, почали отверто вербувати своїх прихильників, друкувати свої фракційні газети дві*) і, не зважаючи ні нащо, провадять розкольницьку дезорганізаторську роботу.

Примиренці систематично пом'якшують вину правих і одночасно, очайдушно атакують партію.

За таких умов єдина правильна політика Комінтерну—це найрішучіше так ідеольогічно, як і організаційно боротися проти правих та одночасно вимагати від примиренців, щоб вони цілковито порвали з правими.

В листопаді 1928 року Центральний Комітет Комуністичної Партії Німеччини пред'явив правим низку умов, що вимагали безумовного підкорення партійній дисципліні, безумовного визнання програми Комуністичного Інтернаціоналу та всіх ухвал VI. конгресу, ліквідації фракції, закриття фракційних газет і льояльного ставлення до партії та до Комінтерну. Ці умови праві відмовились підписати. Після чого Центральний Комітет Комуністичної Партії Німеччини виключив із Центрального Комітету і з партії Гавзена та Гальма, а центральна контрольна комісія ВКП(б) виключила з ВКП(б) Тальгаймера та Брандлера.

Десятиліття Комуністичного Інтернаціоналу припадає на той момент, коли по всіх комуністичних партіях точиться жваве обміркування всіх ухвал VI. конгресу Комуністичного Інтернаціоналу й дається рішуча відсіч правому ухилові та одночасно примиренству з ним.

Це десятиліття припадає також і на той момент, коли і всередині найбільшої секції Комінтерну—ВКП(б)—ця боротьба з правим ухилом набрала особливого злободенного характеру. Одночасно з цим, так у ВКП(б), як і по інших секціях Комінтерну, не послаблюється боротьба з лівими та ультра-лівими настроями й течіями, що на момент десятиліття Комінтерну проте виявляють себе слабіше, ніж небезпека права.

Підбиваючи підсумки десятилітньої упертої боротьби Комінтерну проти перекручень революційно-марксістської ленінської лінії, за ідеольогічну злютованість своїх лав, треба визнати, що ця важка боротьба всередині Комінтерну була по суті боротьбою проти соціял-демократичних пережитків, що прийшли зовні в комунізм. Бо й права отверто опортуністична небезпека (Леві, Серраті, Брандлер, Тальгайм (кол. КАПГ, Вайнкоп, Бордіґа), і авантурницька ультра-ліва в Німеччині (Рут-Фішер, Маслов, Урбанс), і троцькізм, що спритно прикриває центризм лівими фразами,—все це течії дрібно-буржуазні. Всі вони або скочуються цілком до меншовизму, або є "меншовизм навиворіт".

Наскільки найбільшою небезпекою за ввесь час існування Комінтерну була права небезпека (залучаючи сюди й троцькізм); наскільки правий ухил (а в тім троцькістський) майже нічим не ріжниться від "центризму", тобто від "лівої" соціял-демократії, основний сенс боротьби Комінтерну всередині своїх лав полягає в тому, щоб охоронити Комуністичний Інтернаціонал від перетворення його в центристський—в двохсполовинний.

І якщо ми вище говорили, що перемога над буржуазією неможлива без перемоги над соціял-демократією, то ми повинні додати до цього, що перемога над соціял-демократією неможлива без перемоги над соціял-демократичним настроям всередині Комінтерну.

Та рішуча відсіч, що її зустрічає правий ухил в лавах усіх секцій Комуністичного Інтернаціоналу,—це запорука того, що Комуністичний Інтернаціонал, лишаючись бойовою організацією світового пролетаріяту, лишається ленінським Інтернаціоналом, лишається єдиною міжнародньою комуністичною партією пролетаріяту, що засновує свою єдність на правильній революційній тактиці, на міцних марксівських, ленінських принціпах. В цьому запорука того, що Комуністичний Інтернаціонал буде охоронений від небезпеки з'їзджання з тієї революційної плятформи, на якій його було створено десять років тому.

IV. ДЕЯКІ ПІДСУМКИ БІЛЬШОВИЗАЦІЇ.

Жовтнева революція почала собою епоху світової пролетарської революції. Одна з основних умов її успіху—це наявність у пролетаріяту колишньої Росії своєї революційної партії, партії більшовиків, створеної Леніном і вихованої в численних боях.

Ця партія стала ініціятором в справі створення Комінтерну. В тій самій мірі, в якій досвід Жовтневої революції став неоцінимим досвідом для світової революції пролетаріяту, досвід ленінської більшовицької партії служить справі створення й виховання справжніх комуністичних партій по всіх країнах.

(Далі буде.)

*) "Проти течії" у Бреславі, і "Фольксрехт"—в Оффенбаху.

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

ви завжди дістанете найкращі і найновіші книжки: оповідання, повісти, романи, наукові, економічні, соціяльні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драмгуртків;

Найновіші журнали в Радянської України;

Ріжні ноти для хорів і сольоспівів;

Ріжні музичні інструменти;

Перуки, мальовидла, все потрібне для драмгуртків;

Ґрамофонні рекорди й ґрамофони.

Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всякі поради, виконує ріжні припоручення, пересилає гроші до старого краю, вибирає афідейвіти, продає шифкарти.

Обслуга ТОЧНА Й ДЕШЕВА. Можете самі переконатися.

Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
або
INFORMATION & FINANCIAL BUREAU
600 Selkirk Ave., Winnipeg.